ч. 268 (13.216). Львів, субота 3. грудня 1932. Poсztowa opłatę uiszczono ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10. II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 4·00 зол. Чвертьрічно 12·00 „ Піврічно 24·00 „ Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

ЖІНОЦТВО У НАШОМУ ГОСПОДАРСЬКОМУ ЖИТТІ.

Сіра, безвиглядна буденщина, важке положення установ, постійна гроза редукції персоналу та платень, постійні нарікання, вишукування винуватців за лиху господарку, грижа, усе се нераз змучить до тої міри, що неодин тікав би в світ за очі, щоби вже раз того всього не бачити і не чути. Ось такі голоси можна чути у нас дуже часто.

А все таки, кому можливо глянути обєктивно на все, що у нас діється, розглянути плюси і мінуси, той безумовно бачить, що немає у нас аж таких причин до безвиглядного песимізму. Навпаки, можна виділи, що наша суспільність видвигає серед тих сьогоднішніх важких, у більшости незавинених нами обставин щораз то нові сили, що можуть скріпляти на дусі навіть найбільших слабодухів, відбирати з рук зброю носіям чорного песимізму. Реалізування клича ощадности, настроїв проти уживання алькоголів, головно серед молоді, спроби на всіх ділянках, навіть оригінальна винахідчивість серед наших молодих інжинірів, їх почини для розвитку власного промислу, ось приклади на те, що наша боротьба з крізою всеж таки кріпне. А вже найбільше вказує на те сучасний організаційний рух серед нашого жіноцтва, серед мас селянських жінок. Це прояв нових народніх сил, досі занедбаних. Це друга половина нашої суспільности вступає на шлях організованої праці за краще майбутнє. Українська жінка дає про себе знати як активний суспільний чинник. Від недавна почався цей рух, піднятий в освітньо-культурній ділянці головно жіночою організацією, часописами „Жіноча Доля“, „Нова Хата“, „Просвітою“, а в господарській ділянці „Сільським Господарем“ і врешті нашою кооперацією.

Кооперація видвигала постійно клич приєднування жінок до праці в рядах кооператорів. Сильніше зачала вести пропаганду господарсько-торговельна і молочарська кооперація. Аж господарська скрута спонукала видвигнути це питання на цілу ширину. Не є для кооператорів тайною, що колиб не було господарської скрути у нашій кооперації, то не булоб спадку торгів, редукції персоналу, тісноти в оборотових, а навіть інвестиційних фондах, а навпаки був би зріст у кожній ділянці, якщо щораз ширші круги нашої суспільности покидалиб приватні крамниці і якщоб вступали щораз більше в члени кооператив і лиш у кооперативах полагоджували свої орудки. Бо не забуваймо, що покищо ледви 10 відсотків наших торговельних оборотів є в руках нашої кооперації, а до 100 відс. ще широке поле. Не є також тайною, що саме жінки полагоджують найбільше торговельних орудок як у містах так і по селах, і що від жінок залежить в великій мірі розвиток кооперативного життя.

І саме тому теперішнім кличем: „весь український загал у кооперацію“ — провід висловився ясно, що треба безумовно приєднати до кооперації жіноцтво, бо при допомозі жіноцтва зможе кооперація збільшити уділи, обороти, збілянсувати свої бюджети, а тоді кооперативне життя зможе навіть серед цієї загальної скрути і банкроцтва процвитати і давати нашим безробітним працю та хліб.

І тому кооперативний провід порушив усі пружини, щоби зачати підготовчу працю до того. Сьогодні обговорюють цю справу на всіх зїздах Централсоюзу, на нарадах РСУК., ревізори і повітові інструктори дістали належні вказівки, РСУК. уладив навіть разом зі „Союзом Українок“ кооперативний курс для вишколення фахових інструктурок кооперації, а одночасно пішла праця в краю.

І ось один з таких починів на провінції. Звісний з працьовитости копичинецький Повітовий Союз підготовив уже працю у свому повіті так, що уладив перше повітове господарське віче жінок.

Варта було його видіти. Жінки з цілого повіту заповнюють салю по береги і радять під проводом п. Шанковської і секр. п. Елійової над тим, як має жіноцтво розбудувати кооперативне життя у копичинецькому повіті. На жаль запрошена Пов. Союзом референтка перешкоджена не могла прибути, її мусів заступити відпоручник Централсоюзу. Його реферат доповнив п. Шмата, директор РСУК., знаток місцевих відносин і незрівнаний популяризатор кооперативної ідеї. Дискусія, в якій взяли участь пп. Шанковська, Томашівська, Мандійова, Безпалькова й інші та представник ПСК. виявила, що жіноцтво розуміє вагу кооперації і радо візьметься до діла. Ось п. Томашівська проголошує в імени жіноцтва: Заявляємо, що ми будемо купувати лише у кооперативах, будемо вступати масово в члени, але жадаємо, щоби ми, жінки, були рівнорядно з мущинами вибирані до проводу кооператив. Інші жадали, щоби подібні наради були в кожному селі, нехай жінки всюди почують про вагу і значіння їх чинної участи в кооперації.

Ми нарочно довше здержуємося над цим господарським вічем у Копичинцях, бо це перше цього рода віче: а з нього всі виходили підбадьорені, а кооператори побачили, що їх дотеперішня праця не піде на марно.

Жіночий здвиг саме цієї половини нашої суспільности, що досі майже на боці була при наших господарсько-суспільних змаганнях, викликує вже тепер не лише в кооперації, але й на всіх ділянках нашого господарського життя значне оживлення, а викликує на щастя саме тепер, коли у богатьох ізза перепрацьовання опадають руки, коли примусове безробіття і нужда заглядають у вічі, коли нарікання на себе самих прибирають хоробливий напрям, а динаміка нашого твердого життя почала під впливом ударів слабнути.

М. Творидло.

Національний інтерес понад усе.

ДЕЩО ПРО ПОЛІТИКУ УКРАЇНЦІВ НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ.

(Наші застереження. — „Українізація“ Зеленого Клину. — Японський імперіялізм і національний інтерес українців).

I.

У передовиці, яку помістив „Маньджурський Вістник“ з приводу перших роковин, що їх саме святкувала „держава манджурів“ (так і названа стаття), читаємо, що наші переселенці, бодай ті, що взялися за громадську працю, всецілo душею по стороні нової держави. І це **таке очевидне, таке само-собою зрозуміле,** що ми далекі від того, аби з цього приводу робити якінебудь докори нашим харбінцям. Аж так дуже не улягли ми сугестії рапорту Лийтонової комісії. Але...

Чи можемо здавити в собі зовсім свідомість цього факту, що як-не-як а Манджуго зродилось з японського імперіялізму і з тої тісноти, яка панує на островах цих жовтих „англійців“?

Чи можемо здавити в собі трівогу за майбутню долю Зеленого Клину, який з Манджурією тільки через межу, (де гарантія, що рівно з нею спиняться носії японської динаміки?) і рішити з легким серцем: краще японський імперіялізм ніж кацапська захланність?

Колиб ми мали ставити справу, по думці популярної колись у нас фрази, що — мовляв — краще топитись у московському морі, ніж у польському болоті, тоді ми могли би скорше рішитись. Одначе ми сьогодні, маючи за собою добу визвольних змагань, **про ніяке топлення себе й не думаємо, а на Зелений Клин дивимось** — хай воно наразі фантазія — зі становища наших будучих заморських кольоній.

II.

В автора цих стрічок, при всьому його захопленні японською екзотикою, міццю і чеснотами підданих мікада, не приникли ще спогади: розпачливі протияпонські проклямації корейців, що їх масово розкидали ці парії долі поміж населення Зел. Клину в рр. 1919-20, — японський марш на Забайкалля і ненависть до них серед українських мас, що хоч не сприяли комуністам проте їх воліли, — спогади про займенш ідейний елемент зпосеред українців, яким послугувалась японська влада **„ad captandandam benevolentiam“**... і ще дечого чимало.

Правда, від цих років, коли то мені доводилось там бути, багато води віднчв Амур в Охотське море і багато там змінилось. Соціяльні експерименти більшовизму та повна руїна українського організаційного і культурного життя, яку він з безпощадністю справжнього завойовника приніс після відступлення японців з амурсько-приморського терену — все те ледви чи залишило ще щонебудь у серці населення крім ненависти до більшовизму. Вправді під кінець минулого року, коли треба було поважно рахуватись з можливістю японської інвазії, більшовики пішли в маси з обіцянками українізації. Вони виділили українські райони, над якими патронат перейняв „рідний“ Харків, заснували українські школи, закидали села „рідними“ агітками, які шумно називають „літературою“ у Радянському Союзі, а в Хабарівському почали видавати газету з українським текстом... Це їхня звичайна тактика: Коли трівога — тоді пригадувати собі про народні потреби... **Через повних 10 літ ні трохи вони цими потребами не турбувались.** Зруйнували зуміли, зуміли теж здеморалізувати тамошних діячів українських, посіяти між ними ворожнечу і крайній дефетизм — і тільки всього! Стратегічний маневр, обчислений на час загрози — ось ціна теперішньої „українізації“...

III.

Ту ціну добре знають українські маси. Що вони сьогодні інакше поставились би до японської армії, колиб ця армія у них появилася — це мабуть так. Але чи „державна рація“ українців дозволялаб сприяти окупації Зеленого Клина японцями — на це не може бути двох думок. Така окупація може й далаб хвилеві здобутки, одначе їх ціна булаб не багато більша ніж теперішня більшовицька „українізація“. **Зате раз на все Україна втратилаб можливість якнебудь впливати на долю зеленоклинців** (хто ближче цікавився японським народом, для того це очевидне!). Колиж статус кво на Д. Сході триватиме дальше, то навіть колиб Україна залишилась довше під спільним дахом з Москвою, то всеж таки зможе вона згодом вибороти поважнішу суму прав для українського населення Зел. Клину. Буде Україна самостійна, то й тоді конечність добросусідських взаємин змусить Москву не одну уступку зробити теж у районі Хабарівська—Микольська—Владивостоку.

Такий є reson d'etat українців у далекосхідній справі. Іншим він не може бути!

Навязуючи до теперішнього становища наших харбінських громадян, ми далекі від того, аби накидувати їм якінебудь „ідеольогії“, що противились би вповні оправданій їхній льояльности до нової держави манджурів. Зате ми — знаючи, що Харбін чимало „інспірував та інспі-

рує"— охотно бачилиб наше свідоме громадянство у Манджурії окремо від тих, що вказують японцям на їхню нескінчену — мовляв — місію і виразно вказують на північно-манджурські кордони. Стільки всього. Поза тим можемо так само, як вони побажати довговічности державі манджурів, якщо вона хоч трохи але дійсно тим правним туземцям служитиме, і можемо скінчити покликом до тамошнього громадянства орґанізуватись і працювати для добра українського народу, так само, як редакція „М. В.", що таким покликом кінчить своє політичне „кредо".

В. Север.

4. грудня ц. р. безумовно здержуємо висилку часопису всім довжникам, що після пригадок не вирівняли передплати.

З міжнародного хліборобського життя.

Цієї осени святкувало італійське хліборобство 10-ліття своєї праці під фашистівським режімом. Місяць жовтень є там все призначений на пропаганду хліборобства, його метод праці, його досягнень — і його плянів на майбутнє. Італійське хліборобство, яке від 10 років переводить у себе відому „баталія дель ґрано", поступило в останньому часі надзвичайно вперед, а сильне змагання пробитися наперед, яке так яскраво характеризує теперішній італійський режім на всіх ділянках життя, перемінило хліборобство цього краю до ґрунту та зробило його у багатьох випадках зразком для інших.

Цьогорічні імпрези міжнародніх хліборобських орґанізацій відбулися теж в рямцях „хліборобського місяця" в Римі, який має амбіцію під деяким оглядом бути осередком ріжних міжнародніх хліборобських імпрез і орґанізацій. І так у Римі є Міжнародній Хліборобський Інститут, тутже є осідок Міжнародньої Федерації Хліборобських техніків, основаної щойно в р. 1930, але дуже рухливої. Вони теж подбали, що в цьому році відбувся в Римі IV. Міжнародній Конґрес Хліборобської Освіти, який радив над новими методами високошкільної хліборобської освіти, головно у звязку з практикою серед теперішньої хліборобської кризи.

В цім-же часі відбулася в Римі Міжнародня Конференція Хліборобської Преси, яка рішила, попри інше, основати Міжнародній Союз Хліборобської Преси, доручаючи його орґанізацію Міжн. Федерації Хліборобських Техніків.

Відбулася там теж Міжнародня Навозова Конференція, яка радила над тим, щоби умożливити уживання штучних навозів навіть тепер, серед найбільшої господарської скрути.

Поза цими конференціями відбувся у жовтні Конґрес Міжнародного Союзу Досвідних Установ у Нансі (Франція), який устатив низку норм досвідної праці в ділянці педольоґії і споріднених наук.

В усіх тим міжнародніх хліборобських установах беруть участь поодинокі держави через своїх представників. Крім цього можуть брати участь у нарадах гості. З нашого боку майже не використовується міжнародніх хліборобських установ чи то для інформування себе, що роблять інші, чи то для інформування інших, що ми загалом є ще на світі. Певно, що великою трудністю в цьому є державницьке представництво на всіх цих імпрезах, але ще більше — це брак фондів та людей, які цими справами цікавились би і за ними слідкувалиб. А тимчасом праця у світі над орґанізацією усіх ділянок хліборобства йде далі вперед, лишаючи нас, що все ще недоцінюємо ваги хліборобських орґанізацій, позаду. Бо щоби вийти на міжнародній ринок, треба зразу цупко зорґанізувати своє власне хліборобство в його власних орґанізаціях. Та ще не всюди і не у всіх находимо в цьому напрямку зрозуміння. Може на майбутнє буде краще.

(Хр.)

Франція не може платити.

ПАРИЖ, (ПАТ). У другій французькій ноті до президента Гувера у справі довгів прем'єр Еріо наводить як один з арґументів кризу, в якій тепер опинилася Европа, а також конечність збереження господарської і фінансової стабілізації европейських довжників Злуч. Держав. Позатим прем'єр Еріо звернув увагу, що нинішня ситуація є подекуди наслідком мораторії, признаної з ініціятиви Гувера 1. липня 1932 а також рішення, принятого в Льозанні. При кінці Еріо підчеркнув, що Франція не може тепер платити, бо інакше наразилаб зовсім свою фінансову рівновагу.

Чи вже настане спокій?

АТМОСФЕРА ПРОЯСНЮЄТЬСЯ.

В середу настрої у Львові стали замітно спокійнішими. Напади на прохожих тут і там ще траплялися, в ріжних точках міста вибили ще шиби у жидівських крамницях, терпіли жиди й нежиди (про „помилки" з ніби-жидівськими фізіономіями пишемо окремо), торговельний рух був ще дуже слабий, добра половина жидівських крамниць була ще зачинена, на відсутність цілком нормальних відносин вказували й пустки на вечірній прем'єрі оперети в міському театрі, — а проте можна було вичути й деяке відпруження. Скількість відозв проти ексцесів збільшилася; пополудні появилися теж на місті летючки демократичної частини молоді, які гостро осуджували ексцеси. На вспокоєння умів і темпераментів напевне вплинула теж висилка на місто кількасот поліційних стеж, які наглядно свідчили, що поліційні сили надзвичайно скріплені; звертало теж увагу їхнє особливе вивінування. Можливо, що польські студенти похопилися щойно й на вістку про відгук їхніх виступів за кордонами: ПАТ в окремій телеграмі з Берліна звернув увагу на ті соковиті наголовки, під якими німецькі часописи принесли відомости про львівські події.

Це відпруження атмосфери відчули й деякі ректорати, що рішили відновити виклади. В четвер рано тільки дуже нечисленні жидівські крамниці (не приведені ще до ладу) остали зачиненими, а величезна більшість підняла зовсім рулети, в надії, що настав уже трівкий спокій.

ТРАМВАЇ І ЗАЛІЗНИЦІ.

Прикрим „поширенням терену" ексцесів були у середу деякі випадки у львівських трамваях і підльвівських залізницях. Трапилось нпр. на вул. Городецькій таке, що в трамваї ч. 8 кількох студентів напало на купця Ізака Фліссеса; він вискочив з трамваю, але так нещасливо, що впав і ще дужче потовкся. „Хвіля" впевняє, що кількох жидівських подорожніх побили у потязі поміж Перемишлем та Городком і що подібні випадки трапились у потягах: станиславівськім,

НЕ ДАЙТЕСЯ ЗБАЛАМУТИТИ АНІ ЗАСТРАШИТИ, мовляв той, хто бажає української мови навчання в школі, хоче викинути польську мову, а тим самим виступає проти польської держави, бо в українській школі всеодно вчать обовязково польської мови як предмету. Тому використайте закон і переводіть ШКІЛЬНІ ПЛЕБІСЦИТИ за українською мовою навчання!

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 3. ГРУДНЯ 1932.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ. 19)

ВОВКУЛАКА.

Я пробував казати йому про наші людські і християнські обовязки, про конечність наслідувати воїна зі Святого Письма, вічно готового до бою; врешті представив я йому, що через безнастанну боротьбу з нашими пристрастями здобуваємо нові сили, щоби їх ослабити і опанувати. Але маю враження, що я не осягнув своєї цілі і не переконав графа, тільки приневолив його замовчати.

Я лишився у замку ще яких десять днів. Ми ще один раз їздили в гостину до Довгеллів, але вже не ночували там. Як за першим разом панна Івінська показалася пустійкою і розпещеною, вередливою дитиною. Своєю появою вона немов би очаровувала ґрафа і я не сумнівався, що він був у ній сильно закоханий. Одначе він знав добре її недостачі і не робив собі ніяких ілюзій. Знав, що вона кокетка, манірниця, байдужа до всього, що не давало їй якоїнебудь розривки. Часто я завважував, як він терпів у собі, бачучи її легкодушність; але хай тільки вона трошки прилестилася до нього, він забував про все, його обличча прояснювалося, він розквітав на радощах. Він хотів узяти мене зі собою ще останній раз до Довгеллів напередодні мого від'їзду, можливо тому, що я зоставався звичайно на розмові з тіткою, тоді коли він ішов до городу на прохід зі сестрінницею; одначе я мав багато праці і мусів йому відмовити, хоч як він налягав. Вернувся на обід, дарма, що казав не чекати на себе. Сів до стола, та не міг їсти. Весь час обіду був понурий і в злому настрою. В ряди-годи його брови стягалися, а очі набирали лиховісного виразу. Коли доктор вийшов, щоби податися до графині, граф пішов зі мною у мою кімнату і виговорив мені все, що йому лежало на серці.

— Жалую дуже, — закликав він — що я кинув ваше товариство, щоби відвідати шалену дівчину, яка глузує з мене і яка любить тільки всякі новинки, але на щастя, все поміж нами вже скінчене, я глибоко розчарувався в ній і не побачу вже її ніколи...

Проходжувався якийсь час по своїй звичці, вздовж і поперек кімнати, а потім заговорив знову:

— Ви думали може, що я закоханий у ній? Так твердить бодай цей безклепкий доктор. Ні, я ніколи не любив її. Бавило мене її усміхнене личко. Приємно було мені дивитися на її біле сеньку шкіру... Ось усе, що є в ней гарного,... передовсім шкіра. Розуму, ні сліду. Ніколи я не бачив у ній нічого іншого, як гарну ляльку, на яку мило подивитися, коли чоловік нудьгує, а не має нової книжки.. Без сумніву, можна сказати, що вона краса... Її тіло чудове! пане професоре, кров, що пливе під тою шкірою повинна бути смачніша від кінської? Як думаєте?

І вибухнув реготом, дивним і неприємним.

На другий день я попрощався з ним, щоби вести далі мої досліди в північній частині ґубернії.

VII.

Вони тривали яких два місяці і я можу повеличатися, що нема в Жмуді села, де би я не затримався і де би не зібрав яких матер'ялів. Хай буде вільно мені використати цю нагоду і подякувати на цьому місці мешканцям цього краю, а передовсім отцям духовним за ревну поміч, якою служили мені в моїх дослідах і за визначні здобутки, якими збогатили мій слівник.

Затримавшися один тиждень у Шавлях, я мав саме намір всісти в Клайпеді (пристань, яку ми називаємо Мемель) на корабель, щоби вернутись до дому, коли дістав від ґрафа Шемйота через одного з його стрільців такого листа:

„Пане професоре,

„Позвольте, що буду писати по німецьки. Пишучи по жмудськи, я зробив би ще більше похибок і ви стратили би до мене всю пошану. Не знаю, чи взагалі маєте її щодо мові особи а новина, яку хочу сповістити вам, мабуть ще не збільшить її. Отже без дальших передмов, я женюся і ви легко можете догадатися, з ким. „Юпітер сміється з присяг закоханих". Так робить також Піркунс, наш жмудський Юпітер. Отже я женюся з панною Івінською 8. найближчого місяця. Буду вам дуже вдячний, коли прибудете до мене на це свято. Всі мужики з Медінтільтас і доокличних місцевостей з'їдуться, щоби зїсти кілька волів і безмірне число свиней, а коли попються, будуть танцювати на тому майдані, що є праворуч від алеї, ви знаєте. Побачите одяги і звичаї, гідні ваших дослідів. Зробите мені найбільшу приємність, а Юлії також. Додам, що ваша відмова затурбувала би нас дуже сильно. Знаєте, що я належу до євангелицької церкви, так само, як моя наречена; наш парох який мешкає на яких трицях верстов від нас, поражений паралічем і я зважуюсь мати надію, що ви заступите ласкаво його місце. З глибокою пошаною, відданий вам

Михайло Шемйот."

(Продовження буде.)

стрийськім і тернопільськім. Нічого й казати, що проти таких випадків влада мусить виступити якнайрішучіше.

„ПОМИЛКИ“ ТА УКРАЇНСЬКІ ЖЕРТВИ.

Зпоміж поляків, яких корпоранти взяли за жидів і побили, преса називає урядовця МКО ДеHберга та урядовця дирекції прилюдних робіт у Тернополі інж. Краля. Землевласник Гулімка вилегітимувався щойно після того, як його набили. Так само потерпів чех-християнин Павло Шірер. Вибили теж „випадково“ шиби у кількох польських фірмах, м. і. у „Малопольськiм Звіязку Млечарскім“ на Янівській вул.

Зпоміж українців побили на вулиці п. Юрка Лятинського, відомого челіста проф. Пшеничку, відомого музика проф. Кудрика, інж. Н. — і напевне чимало інших, яких імен не знаємо. Коли хтось встиг ще в пору заявити, що він українець і коли йому повірили — його лишали в спокою. Хреститись казали м. і. ред. Голубцеві. Всіх побитих українців, щодо яких таки переконалися, що це не жиди, „перепрошували“ за „помилку“. Була це для жертв дуже сумнівна сатисфакція. Декому причіпляли „на памятку“ зелену ленточку, знак антисемітизму...

НАЙБІЛЬШ ЖАЛЮГІДНІ ВИПАДКИ.

Зпоміж найбільш жалюгідних випадків напастування людей, треба згадати нпр. бідну стару жидівку, яка вела в сінях вул. Городецької ч. 20 маленький крам та яку ексцеденти важко побили. Взагалі хроніка останніх днів записує чимало жертв жидівських старців і жінок: напади молодих озброєних у палиці людей на безборонні жінки й старців є проявами найсумнішого роду.

ОДНОСТАЙНА КОМАНДА.

Ми вже згадували про поміч, яку отримала ззовні львівська поліція. Спершу прислано до Львова 200 поліціянтів, потім ще дальших 300. Вони роблять службу у сталевих шоломах і з рушницями. Команду над усіми поліційними силами та взагалі всією пацифікаційною акцією перейняв інсп. пол. Камаля.

Надзвичайно доцільним засобом безпеки показалися сикавки пожежної сторожі. Вони розганяли юрбу зливаючи вулиці й тротуари водою та примушували людей іти в розтіч. За один вітірковий день мотопомпи з сикавками зужили 511.000 кубічних метрів води, себто більше, ніж в найгарячіший день у липні ц. р., коли зужили лише 267.000 куб. метрів води.

ПОКРИВДЖЕНИЙ „ВЕК НОВИ“.

Підчас подій в останніх днях жертвою впало несподівано й авто „Веку Нового“. В моменті, коли воно оноді їхало на залізн. дворець з накладом часопису, юрба студентів зупинила його на вул. Пелчинській, перевернула та побила шофера й інкасента, які були жидами. Кількох демонстрантів привело тоді авто до порядку, сіло до нього й вивезло у напрямку вул. Леартовича. Про те, чи авто вже віднайшли та в якому стані — „Век Нови“ нічого більше не пише.

ВІД СУБОТИ ВИКЛАДИ В УНІВЕРСИТЕТІ.

Ректорат львівського університету видав відозву, в якій заповідає віднову викладів від найближчої суботи 3. грудня. Одночасно перестерігає, що на випадок дальших неспокоїв в університеті і на місті вжиють проти студентів гостріших репресій.

На ветеринарії й на політехніці рішили теж відновити виклади.

КОНФЕРЕНЦІЯ НА ПОЛІЦІЇ З УЧАСТЮ ВОЄВОДИ.

В четвер, в 10. год. ранку відбулася у команді поліції у Львові важна конференція у справі безпеки у місті. В конференції взяли участь також воєвода Рожнецький, начальник Соханський і староста д-р Клімув. Вислід конференції збережено в тайні.

ВІЧЕ Й ДЕМОНСТРАЦІЯ ПІД РАТУШЕМ.

В четвер перед пол. відбулося загально-студентське віче на університетському подвірі. Після віча молодь пішла масово під памятник Міцкевича на Марійській площі. Там старалися розігнати їх водою, але це не вдалося. Після відспівання пісень демонстранти хотіли піти під ратуш, але піша й кінна поліція розпорошила похід.

Японська офензива.

ТОКІО. (ПАТ). Японські війська розпочали загальну офензиву проти повстанців, на яких чолі стоїть ген. Су-Пін-Ґен.

НАНКІН. (ПАТ). Національний уряд, що в часі бомбардування його осідку перенісся до Лояні, вернувся тепер до Нанкіну. У звязку з тим при гробівці Сун-Янґ-Сена відбулися великі торжества з участю величезних мас народу.

Напад на почту у Городку Яг.

3 ТРУПИ І 8 РАНЕНИХ.

В середу 30. листопада 4.15 год. попол. війшло до городського суду в Городку Яг. 8 молодих людей у масках. У тому будинку приміщена теж почтова контора й скарбова каса. Згадані люди мали, видно, заздалегідь поділені ролі, бо одні впали до почти, інші до скарбової каси, інші знову пильнували сходів і телефонічного бюра. Хто й де почав уперше стріляти, це виявить щойно слідство. Фактом є, що безпосередньо після появи тих людців почалася стрілянина. Тому, що скрізь у будинку було в той час повно людей, урядовців і публики, скількість жертв стрілянини надзвичайно велика.

Раненими є: скарбник із скарбової каси **Коман** (в праву руку), ліквідатор **Дембіцький** (у черезо), канд. адв. **Грабінський**, почтар **Копач**, урядовець **Стеблецький** і три особи з публики. Возьний **Климчак** помер із ран. Згинули теж **два напасники: один на місці, другий — важко ранений — вибіг ще на вулицю і впав трупом недалеко дому посла адв. д-ра Біляка.**

В касі находилося тоді 50.000 зол., які вечором мали відвезти до Львова. Однак до каси напасники не змогли дістатися. Єдиною добичею став мішок із більоном у сумі 3.000 зол. Вхопивши цей мішок — напасники почали тікати. Тоді почав до них стріляти почтовий возьний; дві кулі були смертельні.

Ким були напасники — це виявить слідство. „Век Нови“ подає, що при одному вбитому найшли легітимацію студента політехніки і значок тризуба у маринарці, а в кишені паприку й цитрину. Та сама газета впевняє, що „з цілости нападу та з найдених річевих доказів видно, що винуватцями нападу були члени української боєвої організації У. О. Н.“.

Напасники перерізали телефонічний дріт, при чому стріляли до почтового асистента, який їм хотів у цьому перешкодити та який лише чудом спас життя. А проте канонада була така голосна, що миттю поставила на ноги ціле містечко. Негайно розпочалася погоня за втікачами. Її вислід покищо невідомий. Зі Львова виїхали на місце нападу поліційні старшини. Вони взяли теж зі собою поліційну собаку.

ОФІЦІЯЛЬНИЙ КОМУНІКАТ ПАТ-а.

ЛЬВІВ, 1. XII. ПАТ. Дня 30. XI. в 17 год. вісім замаскованих бандитів перевело грабунковий напад на почтову контору у Городку Яг. У конторі находились у хвилині нападу три почтові функціонарі та кількох принагідних інтересентів. Бандити засипали револьверовими кулями персонал, пробуючи зрабувати каси. Завдяки геройській поставі персоналу — напад відперли. У висліді стрілянини одного з бандитів убили, другий — важко ранений — небавком помер. Решта напасників утекла, вкравши лише незначну суму в більоні, яких 3.000 зол. Рани від кількох револьверових куль дістали скарбник почтової контори Стеблецький, скарбник скарбової управи Дембіцький і возьний Климчак. Крім них ранені 4 інтересенти. За бандитами, що втекли, почалася негайно погоня. Дотеперішні висліди слідства ствердили, що бандити були членами УВО і що напад є без сумніву ділом тої організації.

Стріли до поліціянтів.

1 ВБИТИЙ І 1 РАНЕНИЙ.

ЛЬВІВ, ПАТ. Вчора 30. листопада ц. р. в 23.15 год., заалярмований подією у Городку Яг пішов на стежу комендант станиці Кояк, з пол. Слуґоцьким. На залізничій станції Глинна Наварія стрінув двох підозрілих людців, яких завізвав вилеґітимуватися. У тому моменті ті людці засипали поліціянтів кулями. У висліді комендант станиці Кояк згинув на місці, а Слуґоцький дістав постріл у живіт. Важко раненого пол. Слуґоцького перевезли до шпиталю до Львова. Слідство йде. На місце події виїхав негайно повітовий староста Екгарт.

*

ЗЛОВИЛИ УЧАСНИКІВ НАПАДУ.

Польські джерела повідомляють: Погоня за учасниками нападу на почту в Городку Яг., що йде в ріжних напрямах, довела в год. 13-ій до зловлення двох учасників нападу. Слідство вказує, що виконавці нападу поділилися підчас утечі. Двох пішло в напрямі Глинної Наварії, де допустилися вбивства, а потім втекли в напрямі Пустомит і йшли спішно всю ніч залізничим шляхом в південному напрямі.

Над раном попали на ґурт залізничників, до яких стріляли. Це звернуло увагу поліції, що пішла в погоню за учасниками нападу, та спрямувало на їх дорогу погоню, якій вдалося окружити виконавців нападу.

Обом напасникам удалося переправитися через Дністер і вони стали посуватися в ліси біля Миколаїва, причому весь час міняли напрям утечі.

В год. 13-ій прийшли до Львова вістки, що обох виконавців нападу придержали. Назвиш виконавців нападу покищо не можна виявити. Один із них має прострілену куртку, одначе ніодин із них не є ранений. (Пізніша вістка каже, що один із них ранений.) При них найшли два автоматичі револьвери сист. Орґес і набої.

Листопадові свята у Франції.

Управа Українського Народнього Союзу у Франції поручила своїм організаціям впродовж м. листопада гідно відсвяткувати 14-і роковини великих листопадових днів. Більшість організацій уже влаштувала свято, на якому переводили збірки на допомогу українським політичним вязням. Коли збірка буде закінчена, можна буде оголосити у пресі список поодиноких жертводавців. Дня 26. XI. ц. р. переслано на адресу п. д-ра Ст. Федака у Львові 2001.60 франків на ту ціль.

Українська Громада у Франції (27, буль. Ля Тур-Мобур).

Дня 5. листопада Громада влаштувала у своїй домівці спільно з Українською Студентською Громадою, Українською Громадою в Піто та Українською Просвітою в Іврі святочну академію, присвячену 14. роковинам. 1. листопада. На святі було присутніх біля 80 осіб. З промовами виступали: п. Стасів, ген. Капустянський та п. Бойків Після свята переведено збірку, яка дала 270 франків. До цього члени Просвіти в Біянкур зложили 20 фр., Українська Громада в Піто 65 фр., Українська Просвіта в Іврі 68 фр.; на збіркову листу в Парижі зібрав п. Попалуйко 50 фр.

Українське Т-во „Рідна Хата“ в Монлісоні.

Свято 1. листопада влаштовано у власній домівці дня 13. XI. На святі виголосив голова Т-ва п. Шевчук вступну промову. Після промови були співи та деклямації. При кінці свята переведено збірку на допомогу політ. вязням, яка принесла 285 франків. До цього дальших 100 фр. дало Товариство з власної каси, разом 385 франків.

Філія Українського Т-ва „Рідна Хата“ в Комантрі, влаштувавши листопадове свято, зібрала на ту саму ціль 400 фр.

Українська Громада в Шампань.

Листопадову академію влаштовано дня 1. листопада. На ній виголосив п. Качор обширний реферат. Після академії переведено збірку на допомогу політ. вязням, яка принесла 125 франків.

Просвіта в Шуазі-ле-Руа.

Листопадова академія відбулася дня 13. XI., на якій виголосив реферат п. Стасів, референт політичного відділу Українського Народнього Союзу в Парижі. Після реферату віддеклямували з великим чуттям пп. Закамарок та Максимчук поезії, присвячені листопадовим подіям. Слідувало декілька стрілецьких пісень. При кінці переведено збірку, яка принесла 117 фр. До цього зложили члени Української Просвіти в Корбей 83 фр., разом 200 франків.

Також українці, які перебувають у Мезон-Альфор, зложили на допомогу політ. вязням 132 франки.

Українське Т-во „Просвіта“ в Мелені.

В неділю 13. XI. влаштувала „Просвіта листопадове свято при великій кількости українців. Святочну промову виголосив організаційний референт Союзу п. Бойків. Після промови маленькі діти започаткували цілу низку деклямацій, які виголошували пп. Коваль, Нагірний, Дубецький та інші. Досить гарно відспівав місцевий хор „Просвіти“ низку стрілецьких пісень. При кінці свята переведено збірку на політичних вязнів, яка дала 115 фр., перед початком свята зроблено спільну фотографію.

ЗАКЛАДАЙТЕ ПОВІТОВІ І МІСЦЕВІ ПЛЕБІСЦИТОВІ КОМІТЕТИ БАТЬКІВ І переводіть шкільні плебісцити за українською мовою навчання по всіх українських громадах, де є польські чи утраквістичні школи на области воєвідств: львівського, станиславівського, тернопільського, волинського й поліського.

Українська Просвіта в Шалєті.

Листопадове свято влаштовано в неділю 6. листопада. На ньому виголосив реферат інж. Свіборський з Парижа. Були теж деклямації, після чого переведено збірку на політ. вязнів, яка дала 115 фр. Одначе збірки ще не покінчено і гроші будуть додатково переслані.

Крім цього Українська Просвіта у Фрівій зібрала на допомогу політ. вязням 55 франків.

Український Громадський Комітет у Омекурі.

Дня 20. листопада влаштовано святочну академію, яку відкрив інж. Заворицький. Дальше виголосив обширний реферат інж. Дідковський, проаналізував причини упадку Української держави на західних землях. Між промовами виголошено декілька деклямацій. Збірка на допомогу українським політ. вязням принесла 65 фр.

Б.

Смертний присуд у Берестї.

БЕРЕСТЯ. (ПАТ). Окружний суд у Пинську розглядав справу Симона Шейка, Степана Гарасевича й Осипа Матвієнка, що доконали в мин. році нападу на дім Івана Карчинського, підчас якого вбили жінку Карчинського і заграбили значну часть готівки. Суд засудив Шейка на кару смерти, Тарасевича на 10 літ, Матвієнка на 5 літ вязниці.

Арештування комуністів.

ВАРШАВА. (ПАТ). „Курєр Поранни" повідомляє, що вчора вечором у льокалі Текстильного Союзу відбулися великі збори комуністів. Несподівано в 9. год. веч. увійшла до льокалю поліція. Комуністи, ведучи між собою завзяту теоретичну дискусію, кинулися згідно нищити компромітуючі матеріяли й документи, одначе поліція сконфіскувала значну частину бібули. Арештовано 195 осіб.

ЯПОНЦІ ЙДУТЬ ВПЕРЕД

ШАНГАЙ, 1. XII. ПАТ. Японці, що йдуть скоро вперед, заняли місто Шалянтун, де Росія підчас рос.-японської війни побудувала касарні. В японській офензиві бере участь мабуть 20.000 вояків. Здається, що японці хочуть радше примусити Су-Пін-Вена до переговорів, ніж до уступлення китайців із їх становищ. Су-Пін-Вен не хоче видати 200 японців, яких узяв як закладників. Японські літаки обкидали бомбами залізничий двірець у Шалянтуні й убили 12 цив. осіб. Двірець знищений. Знищені й касарні в тім місті. Побоюються, що Су-Пін-Вен висадить у повітря зал. тунель, довгий на 3 км. в горах Кінган.

Вуличні неспокої у Львові.

ПЕТАРДА В БІЖНИЦІ.

Опівночі зі середи на четвер мешканців вул. Жовківської у Львові заалярмувала сильна детонація. Виявилося, що то невідомі люди вкинули петарду до біжниці „Гомель хесед", одної з найбільших синагог у Львові.

ШНУРОМ ЛОВИЛИ ДЕМОНСТРАНТІВ.

На Академічній вулиці підчас демонстрацій вибито шибу в крамниці Фрідмана. Поліцай придержав того демонстранта, а тоді виступили в його обороні товариші. Біля Шпрехерового будинку поліція закинула шнур на гурт демонстрантів, що рекрутувалися з м. шумовини. Так придержали кількох демонстрантів, яких поліційним автом відвезли до слідч. виділу. Придержали теж більшу скількість студентів і студенток. Підчас демонстрацій на місці були вози рят. станції.

Біля Торг.-Промислової Палати та в пасажі Міколяша зловили кільканацятьох демонстрантів, яких хвилево замкнули в тих будинках.

У четвер вечором поліція розгонила демонстрантів у ріжних місцях міста.

—o—

СОЙМ.

ВАРШАВА, 1. XII. Пленарне засідання сойму визначили на вівторок 6. грудня в год. 16.

БОМБИ.

У пивниці одного з домів у Сан Себастіяно (Еспанія) викрили фабрику бомб. 50.000 бомб сконфіскували, арештували 5 анархістів.

БАРСЕЛЬОНА, 1. XII. ПАТ. В одній із тутешніх фабрик вибухнули дві бомби, які кинули страйкуючі робітники. Були великі шкоди, жертв у людях не було.

ШКІЛЬНИЙ ПЛЕБІСЦИТ за українською мовою навчання треба переводити не тільки там, де є польська чи утраквістична школа, але також, де має повстати школа.

Перша українська шовкова матерія.

У звязку з новинкою, поданою у „Ділі" на цю тему, хочу доповнити її деякими поясненнями, щоби справити деякі неточности і з огляду на вагу справи.

Згадана перша шовкова матерія продана у Самборі названа „трама". Було її 30 метрів. На цю матерію зложились перші українські годівельники шовкопрядки, які навчилися цього діла з відчитів, чи то з книжок або й із практики. Як щирі українці вважали вони своїм національним обовязком, перші виголовані кокони передати даром нашій молодій кооперативі „Шовк", щоби вона могла почати самостійну працю. Адже нізвідки роздобути грошей на уділи, а виснажена довголітньою крізою суспільність також не може вписуватись у члени кооперативи.

Матерію виткали з некрученої шовкової нитки. Знавці кажуть, що вона трохи за груба; але надається добре на жіночі блюзки, суконки і на мужеські сорочки. За груба вона трохи тому, що ткач брав 20 і більше тоненьких шовкових ниточок на одну ткацьку нитку тоді, як на чужині звичайно беруть по 6, 8 таких ниточок, імпрегнують її ріжними хемікаліями і надають тим способом матерії тугість, яка коли випрана тратить цю тугість і стає драптивою шматою.

Ми цього робити не вміємо, бо не маємо спеціялістів, а наша матерія природна.

Кілька метрів задержали ми ще для двох інструкторів, які їздять по селах з відчитами про шовківництво, а кілька метрів зафарбували для проби, як ця штука у нас вдається, і на славу вийшла добре. З решти пряжі, яка лишилась із дарованих коконів вирахували, що буде до 10 м. матерії.

Дотеперішня практика каже, що з певної скількости коконів можна мати 25—30 пр. пряжі або матерії.

Цього року прислали вже наші годівельники до 70 кг. коконів. Небаром зачнемо їх сортувати і розмотувати, а через зиму виткемо знову нову шовкову матерію ріжних сортів. Праця ця йде у нас дуже поволі тому, бо майстер ткацький не може ще жити з шовківництва, яке у нас ще в пеленках, а головна його праця — виріб килимів і трикотарство, яке перед двома роком заснував гурток самбірських інтелігентів. Тут виробляють на ширшу скалю дамські панчохи і мужеські скарпетки, які найшли вже ринок збуту в кількох околичних містах, а найважніше те, що безробітні покінчені семинаристки найшли шматок хліба заробляючи денно від 3—4 зол., при чім вчаться килимкарства і шовківництва. От як можна доробля́тись шматка хліба на своїй землі — не ждучи на непевну вчительську посаду на засланні.

Щоби шовківництво найбільше розвинуть, треба, щоби наша сільська інтелігенція і всі свідомі люди подбали, щоби до року не було у нас ні одного села, де би не було кілька тисяч морвових деревець. Тоді не 30 метрів виробимо річно, але 3.000 і більше, і це неодному нашому безробітному дасть кусок хліба в руки.

Проф. Іван Филипчак.

Міжнародні фальшівники пашпортів.

БЕРЛІН. (ПАТ). Політична поліція арештувала двох фальшівників пашпортів, які вели в середмісті тайну фабрику пашпортів і документів. Поліція сконфіскувала всі новочасні технічні уладження фабрики. Фальшівники мали печатки всіх дирекцій поліцій в Европі, а також печатки з підписами пресових референтів тих дирекцій.

Вирок у процесі коломийських комуністів.

У великім процесі коломийських комуністів, що відбувався з перервою перед судом присяглих у Коломиї, видали вчора пізним вечором вирок. Натовп публики був такий великий, що предсідник велів опорожнити салю з публики. Після наради присяглих трибунал на основі їх вердикту видав присуд. Засудили: Омеляна Турянського на 7 літ, М. Райтера на 4 роки, Марка Фелера на 1 рік вязниці.

З організаційного руху.

ГРИМАЛІВЩИНА.

В дни 24. листопада ц. р. відбулося у Грималові велике віче для грималівської округи. Явилися делегати майже зі всіх громад, приявних було около 500 людей. Віче скликував і отвирав п. секретар Олександер Пісецький, організатор Грималівщини, що привитав послів д-ра Степана Барана і п. Дмитра Великановича. До президії вибрано о. декана Івана Іванчука з Товстого і господарів Гриця Слободяна з Гаїбова та Василя Камулу з Паївки; на секретаря Осипа Черкаса з Вікна.

Перший промовляв пос. д-р Баран. Він обговорив політичне положення українського народу та склав звіт із праць нашої Парляментарної Репрезентації. Другий реферат на тему організації виголосив пос. Великанович, третій бесідник, адвокат зі Скалата д-р Тригубчак Арсен, подав правні вказівки у справі шкільного плебісциту. Всі три реферати нагородили слухачі гучними оплесками.

По рефератах відбулася коротка дискусія, по закінченні якої ухвалено отсі резолюції: 1) Зібрані громадяни грималівської округи на вічу у Грималові в дні 24. листопада 1932, одобряють уповні тактику Української Парляментарної Репрезентації і Центрального Комітету УНДО та складають подяку послам за їх працю. 2) Постановляють узяти енергійну участь у шкільному плебісциті в речинці до кінця грудня 1932. та протестують проти усування українського викладу з наших шкіл. 3) Постановляють приступити негайно до основування Кружків „Рідної Школи" в кожній громаді. 4) Постановляють заложити в кожній громаді комітет Українського Національно-Демократичного Обєднання (УНДО), масово передплачувати „Свободу" та складати партійний податок як основу національного фонду. 5) Домагаються піднесення цін за сільсько-господарські продукти, знесення картелів та обниження цін промислово-фабричних виробів і монополів.

Збори закінчив короткою промовою п. Олександер Пісецький, після чого зібрані відспівали національний гимн.

ПОВІТОВИЙ НАРОДНІЙ ЗЇЗД У ЖОВКВІ.

В пятницю 25. листопада 1932 р. відбувся в Українськім Повітовім Домі в Жовкві в 11·18 год. передпол. Повітовий Народній Зїзд Українського Національно-Демократичного Обєднання. У Зїзді взяло участь 264 делегатів усіх громад жовківського повіту. Наради відкрив адв. д-р Романків коротким привітом. До президії Зїзду вибрали о. Бабака як предсідника, Данила Вірбана, селянина з Вязової і Павла Грабця, як його заступників, секретарював ін. Сіра. Посол Кохан представив політичне і господарське положення українського народу в польській державі, посолка Мілена Рудницька зложила звіт з діяльности Української Парляментарної Репрезентації і з усіх заходів на міжнародній арені. Головний секретар п. В. Целевич виголосив організаційний реферат, а крім того порушив справи шкільного плебісциту і громадської самоуправи та представив руїнницьку діяльність сельробів у жовківському повіті. По рефератах виявлялася широка дискусія, в якій забирали голос численні бесідники, а в тому. о. Вітошинський, Василь Лушик з Камінки, Михайло Була з Вязової і інші. По дискусії вибрано Повітовий Народній Комітет з радником Даниловичем на чолі

—o—

НОВИНКИ

— **Конфіската „Діла".** Вчорашнє (267) число нашого часопису сконфісковане за ціле закінчення передовиці „У замкненому кітлі" (уступ IV), за два рядки зі статті „Дальший хід сумних випадків" і за три рядки зі статті „Для добра школи". Це 37-а з черги конфіската нашого щоденника в цьому році.

— **Загальні Збори „Правничої Громади"**, секції Т-ва Прихильників Освіти у Львові, відбудуться дня 4. грудня ц. р. в год. 10. передпол. в авлі Акад. Дому у Львові, Супінського 21.

— **Виклад.** Заходами товариства українських студентів-католиків „Обнова" відбудеться в пятницю 2. ц. м. в 20. год. в авлі Академ. Дому виклад о. д-ра Г. Костельника п. з.: „Свобідна воля". — **Виділ.**

— **Бальзак в Україні.** Польська преса через московську приносить звістку, що хтось із українських дослідників (прізвище дуже перекручене) найшов ріжні свіжі папери про побут Бальзака в Україні від 1847—50. Є там і приватні листи.

— **Хабарники.** В Білостоці викрили хабарників у відділі залізничої дирекції. Трьох службовців припинили в урядуванні.

— **Педагогічна статистика.** З американської преси довідуємось про одну цікаву рису останніх президентських виборів. На цих виборах кожна партія ставила свої програми. Програма це та основа, якою приєднується голоси. До виборів ішло 7 груп: соціялісти, комуністи, соціялістична робітнича партія, протиалькогольники, фармери, партія свободи і партія безробіт-

ФРАНЦУСЬКА НОТА ДО ВАШИНГТОНУ.

ПАРИЖ, 1. XII. ПАТ. „Матен" повідомляє, що французька нота, яку нині вишлють до Вашингтону після ухвалення її на засіданні міністрів, складається з 5 чи 6 стор. і зредагована дуже куртуазійно, а рівночасно дуже рішучо. В І. ч. ноти подані докази у звязку зі справою довгів і справою відшкодувань. II. ч. пригадує фінансову поміч, яку дала Франція ріжним народам і підкреслює, що всяке потрясення, яке доторкнуло би фр. валюту, що є одним із регуляторів европейського господарства, відбилося би дуже некорисно на життї Европи.

У висновку „Матен" заявляє: Домагаємося мораторії і то ще рішучіше, ніж досі.

них. Статистика бере на увагу довжину програм та пропорцію змісту. Найдовша програма Гувера, бо має 8900 слів; Рузвельт у своїй програмі обмежився 1550 словами. Соціялістична програма має 80 проц. похвали для власної партії, демократична 67 проц., республиканців 41 проц. Комуністи на оборону своєї програми вжили 3 проц. місця, а 38 проц. на критику інших. Зате коли йде про реальний політичний та господарський плян, то Рузвельт дав йому у своїй програмі місце на 54 проц., а комуністи 94 проц. Характеристичне явище, що чим менші вигляди на перемогу мала партія, тим більше обіцювала своїм виборцям.

— Вибили шиби в суді. У ночі гурток комуністів вибив шиби в перемиському суді. Це зробили вони на знак протесту проти присуду комуніста Штрайтфельда. Кількох демонстрантів арештували.

— Ріжні вістки. Є вістки, що Ґанді занедужав дивною недугою, якої не можуть розяснити найбільші лікарі і що саме з цієї причини мають його випустити з вязниці. — У Тегерані мають відчинити небавком перський університет. — Президент австрійського парляменту д-р Реннер виступив іще раз із проектом, щоби Лігу Націй перенести з Женеви до Відня. — За 8 місяців згинуло у Спол. Державах 23.000 осіб при нещасливих випадках з автами. — Цими днями радив у Парижі міжнародній союз порозуміння між письменниками „Пен"-Клюб, засіданий між іншим теперішнім лавреатом Нобля Ґельсуорті: у бенкеті взяло участь 120 письменників. — У американськім стейті Невада вперше виконали смертний присуд при помочі отруйного газу, після якого смерть приходить дуже лагідно. — Рідня Клемансо демонстраційно не брала участи при відкритті його памятника, тому що цей памятник, на її думку, занадто скромний і не відповідає заслугам великого діяча. — Помер німецький лікар Ганс Мух, директор клініки для експериментальної терапії у Гамбурзі; був це одночасно всесторонній письменник, що писав про біольоґію, мистецтво та літературні нариси.

— Пекар, що не з одної печі хліб їв. Перед віденським судом ставав позавчора оригінальний вязень. Відеркер, первісно з професії пекар, що згодом став лікарем. Не звичайним лікарем із дипломом, а чудотворцем, який навчився тайн лікування по ріжних далеких країнах. Його доставила поліція з Будапешту, де він продавав чудодійну масть на рака й інші невилічимі недуги. Його пашпорт нагадував географічну карту. Де не побував цей пекарчик: по екзотичних країнах на Далекому Сході, в Індії та Японії. Ствердили факт, що якась японська княжна вилікувана Відеркером хотіла з вдячности вийти за нього замуж. Бували випадки, коли пацієнти, які виходили без помочі від усіх інших лікарів, почували себе спасеними після ліків Відеркера. Але він не має права лікувати, бо титул „д-р" лікарських наук, привезений ним десь з Китаю, не має в Европі значіння. І знавці у клопоті. Занадто часто траплялись випадки, що люди без офіціяльного патенту, привозили з широкого світа досвід і дивну силу, що були сильніші, ніж патенти.

— Помер найменший мушина у стейті Індіяна в Америці у 88. році життя. Преса не повторяє нам навіть його прізвища, бо він виступав довгі роки під прізвищем „найменшого" у славнім цирку Барнума, де заанґажували його вперше у 1882 р. Він мав 55 цм. росту. Двічі женився і двічі розводився. Зате, що природа скривдила його на зрості, він заробив на чисто 100.000 дол., які залишив у спадщині.

— Наймолодша редакторка. Наймолодшою редакторкою у світі є у Льондоні 13-літня внучка власника великих товарових крамниць Сельфріджа, що має у своїх домах сотні ріжних крамниць і підприємств. Вона є княжною Татяною Вяземською, хоч вихована як англійка. Редагує вона місячник із дотепною назвою „Воля вітер" і там пише передовиці на всі можливі теми аж до політичних і економічних включно. Одна із таких статтей звернула увагу поважної преси своєю... сміливістю. 13-літня редакторка забрала голос у справі дисконта у державному банку. У статті читаємо таке: Ми звертали вже увагу на те, що банкове дисконто надто високе, тому з радістю підкреслюємо, що ледви наше перо обсохло, а вже англійський банк ідучи за нашою радою, знизив своє дисконто. Ми складаємо йому побажання за це розумне рішення і не можемо стримати висловів свого вдоволення. Ми дістали вже ріжні листи з побаженнями за смілівість, з якою ми торкнулись цієї справи". Справді смілівість.

— Контрабанда у Німеччині. Злученим Державам робить конкуренцію своєю рекордовою цифрою контрабандових товарів Німеччина. За три місяці на західнім кордоні наложили там 10.000 грошевих кар за контрабанду. Денно придержують там 200 контрабандиєрів. За чвертьріччя сконфіскували тільки в цьому одному місці 3 міл. папірос, 9000 кільо тютюну, 26.000 кг. кави та 65.000 кг. цукру. Крім цього митні урядовці сконфіскували 560 наколесниць, 17 мотоциклів і 47 авт. Можемо уявити собі, скільки таких предметів переходить кордон поза оком урядовців.

— Ознаки крізи. Директор двох берлінських театрів хотів бути щирим цими днями у гурті своїх приятелів і прохав їх відгадати, скільки мав доходу цього вечора. Один його театр давав при повній авдиторії 4000 марок касі, другий 1500 мк. Приятелі теж театромани знали, що з театрами буває біда і відгадували на знижку: 500, 400, 300 марок. Виявилось, що цей директор не продав ніодного білету. Таке трапилось йому вперше від 30 літ. Міські театри у Львові мали вже цього року теж менш-більше такі дні.

— Ліс на дні моря. Між островом Руґія і Швеція найшли на дні моря у глибині 40 метрів ліс. Дерева, що росли там, були колись на суходолі і втримались від 20 до 40.000 літ. Вони стоять сторчаком і досі. Вчені пояснюють це тим, що там нема ніяких течій ані впливів атмосфери. Одночасно признають, що таке явище на такій морській глибині стверджене мабуть уперше.

— Справлення помилок. У вчорашньому „Ділі", в новинці **„Відчити про Україну"**, подано про відчит д-ра Кубійовича в Українськім Наук. Інституті у Відні. Має бути: у **Берліні**. — У статті „Вистава арт.-маляра Панчака в Америці" випав при ревізії 7-ий рядок із гори, через що ціле речення вийшло попдутане. Речення це має так виглядати: „з нагоди влаштованої ним вистави своїх образів у цій самій салі. Вистава триватиме до 13. листопада і буде першою українською виставою українського малярства в Америці. З образів, яких загальне число є 35, більшість (бо аж 24) — це краєвиди, звичайно з американської природи, і то взяті в Кетскіл горах у нюйорськім стейті. Крім цього є 5 оригінальних портретів і 6 репродукцій, між ними два релігійні образи".

З кіна.

КІНА „КОПЕРНИК" і „МАРУСЕНЬКА": *„ДЕМОН ЗАЗДРОЩІВ.*

Талюлят Банкгед, що дебютує для нас у цій фільмі, у деяких хвилинах нагадує незвичайно живо Ґрету Ґарбо, не тільки своїми рисами, але рухами і всією грою. Її головного партнера, Ґарі Купера, що є улюбленцем жіноцтва, знаємо всі. Менше відомий англійський трагік Лифтон, що грає заголовну ролю, має несамовиті моменти. Фільма дає прегарні сцени моряків на дні моря у підводнім човні, коли бються зі смертю.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Лист до харбінців.

Дорогі земляки!

Не маєте поняття, як жадібно ловлю кожну вістку про Вас, про Ваше життя, Ваші смутки і радощі. Манджурія, Харбін, — це щось таке далеке, таке незнане, а таке таємне і принадливе. Ввижаються мені піски, степи порослі осетом, бодяками і хунхузами, а на цім місто, з пагодами, малими домками і брудними вуличками. Я знаю, що воно не так, але це вже справа уяви і на те не можна порадити, хоч би читав зовсім інші описи.

Багато читав я про Вас. Громадянин Самойлович, дай йому Боже здоровля, неодно нам пояснив, висвітлив, а навіть малощо не переконав, що японці мають рацію.

Цікавимося тут не тільки політичними переходами Манджурії, але й Вами, Дорогі Земляки, як поживаєте і що поробляєте?

От нераз і думаю собі:

Закинені в далекий чужий край, відрізані від рідного пня, виставлені на перехресні вихри — хто зна, чи втримаються наші брати! Чи не пропадуть у морі чужинеччини, чи не забудуть своїх рідних звичаїв та обичаїв?!

Вибачте мені, Дорогі, — я був переконаний, що так воно станеться. Такий вже з мене песиміст непоправний. Як тільки маленька хмарка на овиді — гризуся, що буде слота.

Але якже приємно переконатися потім, що ці всі песимістичні міркування неоправдані навіть у сотій части.

З дописів, статтей і з приватних листів виходить, що Ви, Дорогі Земляки, не даєтеся чужим впливам, бо твердо стоїте при своїм, заховуючи всі типові прикмети рідного народу. Що Ви шануєте рідні звичаї та обичаї навіть там, на далекій чужині, у малім гуртку своїх серед міліонів чужинців.

Серце радується, як читати:

„...Ґрупові інтереси переважають. З трудом склеєна „Громада" розбилась на кілька ґруп, що не годяться між собою..."

Славно Земляки! Зовсім як на рідній землі, від коли знаємо свою історію, а напевно і раніше також.

Тільки так далі, Дорогі Земляки! Не попустити ні на йоту! Плекайте цю визначну національну прикмету, бо вона для нас доказом, що Ви живете і не змінилися. Що у Вас бється щиро-українське серце, що між Вами панує животворний дух отаманщини, який дав і — маймо надію — ще дасть багато блискучих наслідків.

Здоровлю Вас сердечно і бажаю дальших успіхів.

Галактіон Чіпка.

З нових книжок.

о. ПЕТРО ДЗЕДЗИК. *Вибрані питання релігійного та суспільного життя. Ч. 3. По думці Христової Євангелії. І. (Недільні науки).* Львів, 1932. Стор. 415.

Убога українська проповідницька література збогатилася новим твором. Виступив новий проповідник в особі о. П. Дзедзика. Покищо дав нам 53 науки. Науки щодо змісту й форми зладжені за зразками нових німецьких проповідників (нагадують науки передовсім Шпірата й Бремшайда). А всеж вони зовсім ориґінальні. Теми, хоч переважно старі, але опрацювання нове, актуальне, свіже, своє. Провідною ідеєю всіх наук — християнізація суспільности, оборона Христової віри й Церкви перед сьогоднішніми ворогами, головно більшовизмом, піддержання народу у вірности Христу, заохота до геройства. Про інших ворогів нашої Церкви, як ось про сектанство, о. Дзедзик чомусь не згадує. Можливо, що цим питанням займеться в дальших томах своїх проповідей. До актуальних питань можна би зачислити також теперішнє народнє лихоліття, матеріяльну нужду, кооперацію, національні справи і т. п. Та на це черга також мабуть у дальших томах.

Науки о. Дзедзика належать майже виключно до наук моральних і катехитичних. Навіть у виступах проти того роду атеїстів, як більшовики, шан. автор чомусь не користується догматичними чи апольоґетичними арґументами, хоч вони тут найважніші. Самі чуттєві засоби в боротьбі з більшовицькими настроями не вистарчають. Ще одна завввага щодо змісту. В кожній християнській проповіді найпершими і найважнішими доказами мусять бути докази зі св. Письма. А у шан. автора бувають цілі науки, в яких не найдеш ні одної цитати зі св. Письма.

Опанування предмету, уклад наук, їх поділ, проглядність — без закиду. Простота, природність, популярність і доцільність — ці найважніші прикмети кожної проповіди, це також найкращі прикмети наук о. Дзедзика. А передовсім живість, бодай у деяких науках, просто незрівняна. Мова наук з незначними виїмками чиста, літературна. Без прибільшення можна сказати, що перший виступ о. Дзедзика на ниві проповідничої літератури є вповні вдатний. *о. Л.*

Одно вияснення.

У звітах зі свят 1-го листопада, поміщених у 245 ч. „Діла" з 4. XI. 1932, находиться таке: „Тільки в богослужебній каплиці на Замарстинові... о. Озимкевич відмовився від торжественного богослуження, а за те відправив панахиду, кажучи, що ніхто не має йому права приказувати, що він має правити".

Гр.-кат. Парохіяльна Рада в Замарстинові просить Хв. Редакцію подати до відома, що о. д-р Озимкевич не відмовився від торжественного богослуження 1. XI. 1932, а навпаки, саме цього дня відправив благодарственну співану Службу Божу в намірені українського народу, яку заповідав протягом двох неділь наперед, виголосив відповідну проповідь та опісля відправив ще панахиду за погибших борців на виразне бажання старшого громадянства Замарстинова.

За Гр.-кат. Парохіяльну Раду в Замарстинові:

ІВАН ПОЛЬОВИЙ.

Від Ред.: Дивує нас, що це вияснення дістаємо точно в місяць після появи у нас згаданої нотатки. Видно, що зі Замарстинова до Львова дуже далеко.

Дописи.

ЛУЦЬК.

Господарська нарада. Дня 20. листопада відбулася в Луцьку повітова господарська нарада, скликана філією „Сільського Господаря" в Луцьку. Взяло в ній участь ня 180 представників ріжних сіл повіту. Нараду відкрив голова філії п. В. Островський, зясувавши її завдання. Проводила президія в такому складі: голова п. В. Островський, заступники селяни пп. Д. Королюк і Д. Скопюк, секретарі пп. С. Вишнівський і селянин П. Рябчук. Реферували агрономи пп. П. Бондарук і М. Нижий. Голова п. В. Островський зясував коротко оба реферати і відчинив дискусію, в якій взяли живу участь селяни. Дискусія була дуже поважна й річева. Освітлено всі найболючіші потреби дрібних рільників. По закритті дискусії ухвалено дві резолюції. В першій (загальній) нарада висловила домагання: зменшити відсотки на позички і кредити до 4 річно; розложити сплату їх на 10 років, знизити ціни на монополеві і промислові вироби та розвязати картелі, унормувати кредитування селян комун. касами, поширити діяльність Т-ва „Дністер" на Волинь, уможливити закладання кооператив і відчинити замкнені, переводити комасацію селянських грунтів коштом держави, видавати селянам у міру потреби будівельний та опаловий матеріял з державних лісів по зниженій ціні, спинити секвестри селянського майна і т. д. В другій резолюції висловлено домагання, аби соймик і гмінні ради вставили в буджет на 1933-34 рік допомогу філії „С. Г." на агрокультурну роботу і відповідню суму на передплату для всіх сіл „Сільського Господаря" й „Українського Пасічника", аби соймик подбав про заложення державної сільсько-господарської школи для безплатного навчання селянських дітей українською мовою, аби знесено оплату за вїзд до міст з продуктами і за місця на базарах від продажі молока, городини і т. д. Нарада вибрала делегацію, якій доручила скласти резолюції повітовому старості. В склад делегації увійшли пп. В. Островський, Д. Королюк, М. Тимощук і Чмелюк. Крім цього нарада приняла низку ухвал, що відносяться до діяльности Кружків і Філії „Сільського Господаря".

Присутній.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 1. XII. 1932. за масло експортове та десерове пріма 3·00 зол., за літру молока 17—19 сот., літру сметани 0·90 зол., копу яєць 6·80 зол.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у приватних оборотах 8.91, 1 грам золота 5.92 44 зол.

У міжбанкових оборотах платили: Ню-Йорк 8.91.75—8.92.20, Льондон 28.20—28.40, Ціріх 171.40—171.80, Прага 26.38—26.43, Берлін 211.50—211.90, Париж 34.87—34.90

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко стація надання, парітас 200 км. Ціни ринкові: Пшениця двірська 23.75—24.25, пшениця зб. 22.00—22.50, жито одноціле 14.25—14.75, жито збірне 13.50—13.75, ячмінь двірський одноцін. 13.75—14.00, ячмінь на мливо 11.50—12.00, овес 14.75—15.25, овес замоклий 13.25—13.75, кукурудза краєва 13.25—13.75, бараболя пром. 3.00—3.26, фасоля біла 14.00—18.00, фасоля кольорова —.— —.— фасоля краса 17.50—18.50, горох Вікторія 19.00—21.00, горох полевий 15.00—17.00, бобик 12.50—13.50, вика чорна 11.00—12.00, вика сіра 9.50—10.50, сіно солодке прас. 6.50—7.50, солома прас. 4.50—5.00, гречка 11.25—11.75, льон 38.00—40.00, лубін синій 8.75—9.25, ріпак озим. 42.00—46.00, крупи гречані 50 проц. пол. 25.00—27.00, просо краєве 12.00—12.50, макухи льняні 18.00—19.00, конюшина черв. звич. 100.00—105.00, мак синій 105.00—110.00.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Пятниця, 2. XII. год. 7.30 веч. „Орфей у пеклі".
Субота, 3. XII. год. 7.30 веч. „Поворот Одисея" (Абон. 4).
Неділя, 4. XII. год. 3.30 веч. Ціни знижені „Марія" (Абон. 2).
Неділя, 4. XII. год. 7.30 веч. „Поворот Одисея" (Абон. 4).

Театр Ріжнородностей.

Пятниця, 2. XII. год. 7.30 веч. „Бездомний лікар" (Абон. 1. Ціни найнижчі).
Субота, 3. XII. год. 7.30 веч. „Цілунок перед зеркалом" (Абон. 3).
Неділя, 4. XII. год. 3.30 попол. „Олімпія" (Абон. 2. Ціни знижені).
Неділя, 4. XII. год. 7.30 веч. „Цілунок перед зеркалом" (Абон. 3).

Кіна.

АДРІЯ: „Христя лісниківна".
АПОЛЬО: „Скінчена пісня" (Ліл. Гайд).
АТЛЯНТІК: „Пісня ночі".
КАСІНО: „Арсен Люпін — джентельмен-вломник".
КОЛЬОСЕЙ: „Гра за мущину" і ревія: „До побачення, до побачення".
КОПЕРНИК: „Сатана зависти".
МАРУСЕНЬКА: „Сатана зависти".
МІРАЖ: „Шлях до раю" (Ліл. Гарвей).
ОАЗА: „Таємні острови" та ревія.
ПАЛЯС: „Атлянтида" (Бриг. Гельм).
ПАН: „Цісарева Єлисавета".
ПАСАЖ: „Буфальо-Біл" і додатки.
ПРОМІНЬ: „Атлянтик" і ревія.
СТИЛЕВЕ: „Білі тіни".
УТІХА: „Боротьба за честь" (Кеч Мейнард).
ХИМЕРА: „Князь Бубуль" і комедія.

Закордонне радіо.

Пятниця, 2. грудня 1932.

Кенігсберг (217,1) 20.00 Сучасна музика, **Братислава** (278,8) 16.10, 21.00 Концерт, **Бресляв** (325) 16.20 Рих. Штраус, **Гельсінгфорс** (368,1) 18.15 Спів, Іна Пфлєр, **Рим** (441,2) 13.00, 17.30 Музика, 20.45 Концерт, **Відень** (517,2) 11.30 Квартет, 16.50 Сучасна австр. музика, 20.00 „Масковий баль" оп. Вердія, **Рига** (525,4) 19.05 „Країна осміху" оп. Легара, **Мінхен** (532,9) 16.05 Фінляндська музика, 17.00, 21.05 Концерт, **Будапешт** (550,5) 12.05 Квінтет, 16.00 Мад. пісні, 19.30 „Отельо" оп. Вердія, **Харків** (937,5) 10.00, 12.15, 15.00 Концерт, 14.30 Концерт для дітей, 17.30 Мистецька трансм., 18.15 Український концерт, 19.00 Музика й рецитації, 24.00 Оп. арії, **Париж** (1724,1) 13.30, 20.20 Концерт, 21.00 Любовні сцени в театрі „Зерванія", 21.45 Шопенові твори.

Субота, 3. грудня 1932.

Міляно (331,4) 11.15 Музика, 20.45 „Люна Парк" оп. Ранцата, **Брно** (341,7) 12.30 Концерт, 20.00 „Альфа й Омега для сучасних Робінсонів" оп. Міліца, **Штутгарт** (360,6) 12.20 Спів, Концельман, **Гельсінгфорс** (368,1) 18.15 Еіно Тоферт, фінл. пісні, **Білгород** (430,4) 16.00 Нар. пісні, Ніколіч, **Стокгольм** (435,4) 17.50 Музика, 18.15 Англ. й есп. пісні в супроводі гітари, 19.30 Давня танк. музика, **Лянґенберґ** (472,4) 20.00 Вес. вечір, **Прага** (488,6) 22.15 Солісти, **Відень** (517,2) 11.30 Капеля, 15.15 Флет, фортепян, 20.15 „Майоретт ентшайдет" ком. Гірмана, **Будапешт** (550,5) 12.05 Циг. орхестра, 17.30 Солістки, 18.30 Оп. орхестра, 20.15 Хор, **Любляна** (574,7) 20.00 Сп. квартет, **Харків** (937,5) 12.15 Українська музика, 15.00, 17.30 Концерт, 16.35 Муз.-літ. авдиція, 18.00 Трансмісія з театру, 24.00 Оп. музика, **Давентрі** (1554,4) 13.00, 14.30 Концерт, 21.00 „Ай скеч юр ворлд" ревія, 22.50 „Мікадо" оп. Сулівена, **Париж** (1724,1) 10.00, 13.00, 17.45 Концерт, 21.45 Ревія гум. Моріса й малої Гізелі Парі.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Пятниця, 2. грудня 1932.

11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10, 15.50, 16.25 Грамофон, 13.20 Метеор. комунікат, 15.15 Господарський комунікат, 15.35 Лекція англ. мови, 16.10 Аматори й фахові, 16.40 Зимові спорти, 17.00 Пісоньки, хор Дана, Сільва рерум, Театр. комунікат, 18.00 Легка музика, „Муз. букварь", 18.45 „Римські дні Італії", 19.00 Всячина, 19.20 Пісні до слів Виспянського, 19.30 „Звірята, люди, машини" відч., 19.45, 22.45 Прес. рад. денник, 20.00 Муз. балачка, 20.15 Симф. концерт, 22.40 Спорт, 22.55 Комунікати, 23.00 Танк. музика.

Субота, 3. грудня 1932.

11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10 Грамофон, 13.10 Метеор. комунікат, 13.15 Шк. поранок, 15.15 Господарський комунікат, 15.35 Для молоді: „Нурець", 16.00 Для хорих: Сальонова орхестра, 16.40 Враження з країни Родзевичівни, 18.05 Музика, Серед книжок, 18.50 Сільва рерум, Театр. комунікат, 18.55 Літер. Львів, 19.10 Всячина, 19.30 На овиді, 19.45 Прес. рад. денник, 20.00 Легка музика, орхестра, Спортові вістки, 22.05 Шопенові твори, 22.40 На щасливому острові, 22.55 Комунікати, 23.00 Танк. музика.

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Подяка. На цьому місці складаю щиру подяку Високоповажаному П. Д-рові мед. Маріянові Панчишинові, лікареві у Львові за вилічення мене із грізної грудної недуги. — **В. Скородова**, жінка учит. в Скалі н. Збр. 930 1—1

Оголошення. Звичайні Загальні Збори Т-ва Українських Жінок у Станиславові відбудуться в неділю дня 11. XII. 1932 у малій салі Т-ва „Сокіл" о год. 3-ій попол. Порядок дня: 1) Відчитання протоколу попер. Загальних Зборів. 2) Звіт Виділу. 3) Звіт Контрольної Комісії. 4) Дискусія над звітами. 5) Уділення абсолюторії уступаючому Виділові. 6) Зміна статуту Т-ва. 7) Вибір нового Виділу. 8) Внески й запити. Виділ звертає увагу, що згідно з § 21 і 23 статута Т-ва для зміни статута вимагана приявність половини членів Т-ва і 2/3 голосів приявних членів. Якби не зібралося вимагане число звичайних членів протягом одної години по означеній речинці, може Загальний Збір відбутися і його постанови будуть правосильні без огляду на скількість приявних звичайних членів. — За Виділ: **Олесницька Софія**, голова, **Ірина Бойцун**, писарка.

З огляду на те, що на Звичайних Загальних Зборах Т-ва „Руська Бурса" в Стрию, відбутих дня 22. X. 1932 р. відпала точка „зміна статута" з причини браку приписаного статутом числа (2/3) членів — відбудуться дня 8. XII. ц. р. в год. 11. в салі Укр. Касина в Стрию Надзвичайні Загальні Збори цьогож Т-ва з метою зміни статута. Цим разом без огляду на число приявних членів западуть правосильні рішення. — **Виділ.**

Мальвіна і д-р Степан Булаки зі Сколього замісць повідомлень про своє вінчання, яке відбулось у Львові дня 24. листопада 1932, складають 25 зол. на „Рідну Школу" і 25 зол. на українських інвалідів.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

КОВДРИ зол. 9.80 брокатові першорядно виконані, постіль, найдешевше найбільший вибір **Фрайліх, Львів, Сикстуська 21.**

КОЛЯДИ, вертепи, свято-Миколаївські сценічні образки. Катальоґ книжок по дешевих цінах. Книгарня „Рідної Школи", Львів, Сикстуська 20. 884 2—3

ТОРБИНКИ жіночі зі шкіри — великий вибір — найдешевше в робітні римарсько-галантерійній **М. Барера, вул. Сикстуська 2.** 370 24—33

ПРИ ДОБРІЙ каві і тісточках у цукорні Д. Стецькова, Миколая 7 забудемо всі злидні будня.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.